

**Χειροτονητήριοις λόγος Ιεροδιακονού Προκοπίου Δαμάλα κατά την εις
πρεσβύτερον χειροτονία του εις τον Ι.Ν. Αγ. Αικατερίνης Τριπόλεως (Πέμπτη
25 Νοεμβρίου 2021)**

Σεβασμιώτατε πάτερ και Δέσποτα Σεβαστοί Πατέρες και αδελφοί Ευλογημένε και εκλεκτέ λαέ Του Θεού

«Τῶν Ἁγίων εις Ἁγία, ἡ Ἁγία και ἄμωμος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι εἰσοικίζεται...»
ακούσαμε να μας λέγει ο ιερός μελώδης κατά την παρελθούσαν μεγάλη Θεομητορική Εορτή των Εισοδίων της Υπεραγίας Θεοτόκου. Και σήμερα Σεβασμιώτατε Πατέρα μας, που αποδίδετε η αυτή εορτή αλλά τιμάτε κι η Αγία και Ἐνδοξος Μεγαλομάρτυς του Χριστού και Πάνσοφος Αικατερίνα, εν πάσει σοφία και διακρίσει, ορίσατε να με χειροτονήσετε στο δεύτερο βαθμό της ιεροσύνης, αυτόν του πρεσβυτέρου, εισάγοντας με εις τα Ἁγία των Ἁγίων και να με καταστήσετε λειτουργό των Μυστηρίων του Χριστού μας και της Αγίας μας εκκλησίας. Μου είναι πολύ δύσκολο να εκφράσω τα συναισθήματα που με κατακλύζουν τη φρικτή, φοβερή κι ευλογημένη τούτη ώρα όπου δια των Σεπτών χειρών θα δεχθώ το μέγα της Ιεροσύνης υπόδημα.

Αισθάνομαι ευλογημένος διότι κατά τη σύντομη μεν περίοδο της διακονίας μου πλησίον σας, μα πολύ ευεργετική δι'εμέ, ευτύχησα να διδαχθώ πολλά από τη σοφία Σας, το ήθος Σας, την αγάπη Σας προς το πρόσωπό μου και την μεγάλη σας πείρα. Πράγματα τα οποία για τη μέγιστη ευθύνη που σήμερα μου αναθέτετε, Σεβαστέ μας πατέρα, θα μου είναι χρήσιμα κατά πάντα και δια πάντα, ενώ κι εσείς ο ίδιος θα είστε ένα ζωντανό και φωτεινό παράδειγμα για την αναξιοτήτά μου.

Καλούμαι σήμερα να υπηρετήσω επαξίως, με ταπεινοφροσύνη και ζήλο ιερό, Τον Κύριο μας, Το Λυτρωτή και Σωτήρα μας και να αποβώ τίμιος εργάτης Του Ευαγγελίου Του. Εξ απαλών ονύχων επόθησα το Χριστό και την Ιεροσύνη, πόθος ζωηρός που παραμένει ζωντανός μέσα μου κι ελπίζω από σήμερα να διακονήσω το μέγα της ιεροσύνης μυστήριο με την ίδια ζωηρότητα, τον ίδιο ζήλο και τον ίδιο πόθο που είχα παιδιόθεν.

Σεβασμιώτατε όπως εσείς δε φείδεσθε αγάπης και απείρων ευεργεσιών από τότε που σας γνώρισα προς την ελαχιστότητά μου, έτσι κι εγώ, θα ήμουν αγνώμων αν έτι μία φορά δε σας ευχαριστούσα για όλα όσα απλόχερα μου χαρίσατε. Διότι μου σταθήκατε και μου στέκεστε πάντοτε ως Πατέρας. Διότι με αγαπήσατε και με εμπιστευθήκατε, μα πάνω απ' όλα διότι πάντοτε με πράοτητα και με Πατρικά αισθήματα με νοθετείτε ώστε να προκόπτω πνευματικά. Σήμερα δε, με την εις πρεσβύτερον χειροτονία μου, που σε λίγο, δια της επικλήσεως του Αγίου και

Τελεταρχικού Πνεύματος, θα τελέσετε, μου κάνετε τη μεγαλύτερη δωρεά και ευεργεσία στη ζωή μου.

Θερμώς ευχαριστώ και το Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Τεγέας κ. Θεόκλητο για την αγάπη του και τις τόσο χρήσιμες για την ιερατική μου πορεία συμβουλές του. Καθώς και τον εν πολλοίς αγαπητό και σεβαστό π. Ιωάννη Σουρλίγγα, προϊστάμενο του Μητροπολιτικού Ναού Αγ. Βασιλείου Τριπόλεως, για την εμπιστοσύνη του και την πολύτιμη βοήθειά του πάντοτε· όπως επίσης και όλους τους πατέρες της Μητροπόλεως μας που από την εις διάκονον χειροτονίαν μου έως σήμερα, με βοήθησαν δια των συμβουλών τους και της αγάπης τους να βελτιώνομαι καθημερινά.

Ευχαριστώ το γέροντα μου, και Ηγούμενο της ιστορικής Μονής μας, Υπεραγίας Θεοτόκου Γοργοεπηκόου Νεστάνης, που δεν υπάρχουν λόγια να περιγράψω την αγάπη του προς εμένα, μα και όλους τους Πατέρες και Αδελφούς της Μονής μας που με ανέχονται και με αγαπούν ειλικρινώς και ανιδιοτελώς. Ξεχωριστά προσεύχομαι για τη Γερόντισσα μας, μοναχή Αντωνία, που η καθημερινή και χαρακτηριστική ευχή της «Πατέρες να είστε άξιοι και στερεωμένοι» όντως μας στερεώνει και μας στηρίζει.

Ιδιαίτερος ευχαριστώ τον Πνευματικό μου Πατέρα, και προ της εισόδου μου στη μοναστική πολιτεία, καθοδηγητή μου, σεβαστό Ιερέα π. Ανδρέα Βλαχιώτη, εφημέριο Αγ. Παντελεήμονος Μυκηνών Αργολίδος. Ευχαριστώ τους κατά πάντα αξίους συνδιακόνους μου, που σήμερα με τιμούν με την εδώ παρουσία τους, για την αγαστή και με αγάπη Χριστού συνεργασία που είχαμε όλον αυτόν τον καιρό στη διακονία της τοπικής μας εκκλησίας. Όπως και τον αγαπητό κατά πάντα Ιεροδιάκονο π. Αμβρόσιο Καλλιάφα από την ηρωική πόλη του Μεσολογγίου και την Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας, παλαίο μου συμφοιτητή και παντοτινό φίλο, που σήμερα παρά τις δυσκολίες της περιόδου που διάγουμε με τιμά ιδιαίτερος με την παρουσία του.

Ευχαριστώ απείρως τη μητέρα μου Μαρία για τις υλικές και πνευματικές δωρεές της και γιατί ουδέποτε δε στάθηκε εμπόδιο στον πόθο μου για το μοναχικό βίο και την άγαμη ιεροσύνη, παρόλο που τυγχάνω μοναχοπαίδι. Προσεύχομαι δε υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού κατά σάρκα πατρός μου Αριστοτέλους.

Ευχαριστώ επίσης όλους, τους αγαπητούς αδελφούς και φίλους, Αρκάδες και Αργολιδείς, που σήμερα στον περικαλλή, πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Πανσόφου Μάρτυρος Του Χριστού Αικατερίνης ήρθατε να προσευχηθείτε για την αναξιοτήτά μου.

Εύχομαι και προσεύχομαι, οι πρεσβείες της Πανυπερευλογημένης Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας της Γοργοεπηκόου, της σήμερα τιμωμένης Αγίας Ενδόξου Μεγαλομάρτυρος του Χριστού Αικατερίνης της Πανσόφου, του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, του Οσίου και Θεοφόρου Πατρός ημών και Ομολογητού Προκοπίου του Δεκαπολίτου να φωτίζουν τα διαβήματα μου εις παν έργο αγαθό.

Και τώρα, Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα, αισθανόμενος την πτωχεία και την ασθένεια μου απέναντι Στο Λυτρωτή και Ελευθερωτή μας Χριστό, παραδίδω τον εαυτό μου ανεπιφύλακτα στον ποταμό του απείρου Θείου ελέους Του, και Τον παρακαλώ να με ενδυναμώνει εις την προκειμένην ιερατικήν διακονία μου. Ο ζήλος που είχα από παιδί να ιερωθώ, προσεύχομαι να κρατήσει άσβεστη μέσα μου τη φλόγα της Πίστεως, και το τόσο σπουδαίο και μεγάλο έργο που αναλαμβάνω από σήμερα ως πρεσβύτερος, στον αμπελώνα Του Χριστού μας, είθε δια των ευχών Σας, Σεβασμιώτατε Πατέρα μας, να καρποφορεί πάντοτε προς δόξαν Χριστού.

ΑΜΗΝ.